

5. Сайт Retailers[Електронний ресурс]. – Режим
доступа :<https://retailers.ua/news/management/10083-samyie-poseschaemyie-internet-magazinyi-yanvaryya-2020-goda>. – Назва з екрана.

*Кравець Златоміра, студентка 1 курсу
спеціальність «Публічне управління та адміністрування»
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного (м. Мелітополь)
Науковий керівник: Ортіна Г. В.
доктор наук з державного управління, доцент*

РОЗВИТОК РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Актуальність теми. Подолання технологічної відсталості національної економіки, вихід на показники економічно розвинених країн у технологічному лідерстві та конкурентоспроможності вимагають суттєвої активізації підприємницької діяльності в інноваційній сфері. Вирішення цієї проблеми неможливо без модернізації способів і механізмів цього розвитку, зміни його пріоритетів, інститутів, відносин між суб'єктами економічної діяльності, ресурсної бази.

Мета дослідження – обґрунтування теоретичних, методологічних засад та розроблення практичних пропозицій щодо вдосконалення існуючої політики розвитку економіки України. Для досягнення мети було поставлене таке завдання: запропонувати шляхи залучення додаткових інвестицій для інноваційної модернізації реального сектору економіки.

Результати наукової розвідки. Стратегічний напрям щодо модернізації галузевої структури національної економіки висуває на передній план проблему мобілізації необхідних ресурсів, у тому числі за рахунок згортання структурно-депресивних виробництв. У процесі їх ліквідації або часткового згортання вивільняються ресурси, площі, робоча сила, які потім можуть бути перерозподілені у пріоритетні галузі.

Реалізація програм структурної перебудови вимагає зміни пріоритетів інвестування, а також галузевої структури інвестицій, здійснюваних через міжгалузевий та міжнародний перелив капіталу.

Головним напрямом державної політики, спрямованої на модернізацію технологічної бази та галузевої структури економіки, як показує досвід розвинених країн, має стати формування в країні повноцінної національної інноваційної системи (НІС), покликаної забезпечити органічне вбудовування інноваційних процесів у поступальний розвиток економіки й суспільства. Незважаючи на відмінності в національних моделях НІС, об'єднуючою рисою для них виступає лідерство держави, що забезпечує три пріоритети: розвиток науки; розвиток освіти; розвиток наукоємного виробництва.

Стратегічні орієнтири функціонування і розвитку НІС задаються пріоритетами науково-технічного розвитку, що дає змогу не тільки подолати розпорошеність обмежених ресурсів розвитку, а й зв'язати їх із відповідними пріоритетами в реальному секторі виробництва.

Таким чином, для більш зваженого підходу до визначення пріоритетів технологічного розвитку в Україні, яка має обмежені ресурси інноваційного розвитку, також слід створити держструктуру, яка на відміну від періодично створюваних експертних груп займалася б цим питанням на постійній основі шляхом безперервного моніторингу та прогнозування ситуації в науково-технічній сфері та геоекономіці.

Для забезпечення випуску інноваційних продуктів із масштабним потенційним внутрішнім і зовнішнім ринком поряд із проведенням інтенсивних досліджень необхідні: проектування і будівництво нових підприємств; розроблення та реалізація комплексу заходів, націлених на підвищення ефективності НДДКР; перебудова системи вищої освіти в напрямі підготовки фахівців для нових галузей. Усе це вимагає часу і вкладення значних фінансових ресурсів.

Таким чином, цілком очевидно, що наведений перелік пріоритетів не відповідає реальним можливостям вітчизняної економіки та призведе до необґрунтованого розпорошення ресурсів розвитку. Недостатня конкурентоспроможність на світовому ринку орієнтує вітчизняні інноваційні

підприємства переважно на задоволення попиту на інновації з боку українських споживачів.

Недостатньо приділяється уваги загальносвітовій тенденції інноваційного розвитку як стрімке зростання сфери інноваційних послуг, яка займає все більш значуще місце в постіндустріальному суспільстві й продукує масштабний попит на інновації. Збільшений інтерес до інновацій у цьому секторі в певному сенсі відображає вирівнювання акцентів інноваційної політики, усунення історично сформованого перекосу в бік промислових інновацій.

Умови успішної реалізації пріоритетів технологічного розвитку багато в чому визначаються державною економічною політикою. Вона повинна відповідати вимогам чіткої цільової спрямованості та забезпеченості з боку правового поля і наявних у суспільстві ресурсів, рівноправності учасників відносин та координації зусиль усіх рівнів влади.

В Україні відбувається процес створення структур, які мають право розпоряджатися від імені держави результатами науково-технічної діяльності та інтелектуальної власності. При цьому слід провести чіткі межі державного впливу на інноваційну сферу. Визначаючи пріоритети науково-технічного розвитку і залишаючись головним інвестором інноваційної сфери, держава має отримувати доходи переважно від її оподаткування.

Висновки. Складники модернізаційного потенціалу антикризової стратегії орієнтовані на ліквідацію наслідків економічної кризи, підвищення зайнятості населення на основі створення нових робочих місць і водночас націлені на визначення локомотивів зростання, які орієнтовані на майбутнє. Тому актуальним питанням сьогодні є розроблення та впровадження заохочувальних заходів для підприємств усіх форм власності. Через непослідовне проведення та низьку ефективність державної інноваційно-інвестиційної політики Україна не встигає за розвиненими країнами в технологічному розвитку. Як наслідок, поступово зменшується кількість

інноваційно активних фірм, відбувається гальмування розвитку високотехнологічних галузей промисловості.

Використані джерела та література:

1. Застрожнікова І. В. Обґрунтування пріоритетів державної аграрної політики / І. В. Застрожнікова // Екон. та держава. – 2010. – № 6. – С. 33–34.
2. Клименко О. М. International investment position of Ukraine: possibilities for improvement in the context of tax policy changes/ Клименко О. М., Мала С. І., Матвієнко Г. А. // Вісн. Приазов. держ. тех. ун-ту. Сер. Економ. науки. – 2018. – № 36. – С. 144–152.
3. Колокольчикова І. В. Маркетингове управління підприємством та ефективність інвестицій у розвиток персоналу / Колокольчикова І. В., Вертегел С. Я. // Економіка та підприємництво : зб. наук. пр. – 2015. – Вип. № 34/35. – С. 229–236.
4. Куліш Т. В. Практичні аспекти маркетингових досліджень інноваційної діяльності підприємств/ Т. В. Куліш// Молодіж. економ. дайдж. – Київ: КНЕУ, 2015. – № 2/3. – С. 257–262.
5. Матвієнко Г. А. Основні джерела фінансування інноваційно-інвестиційного розвитку регіонів [Електронний ресурс]/ Г. А. Матвієнко // Фінансово-кредитний механізм активізації інвестиційного процесу : зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., 10 листоп. 2017 р., Київ / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана», каф. інвест. діяльності ; редкол.: В. К. Хлівний (голова) [та ін.]. – Київ: КНЕУ, 2017. – С. 243–246. – Режим доступу : <http://dsr.univ.kiev.ua/pub/publish/199113/>. – Назва з екрана.
6. Олексенко Р. І. Реальні інвестиції їх види та характеристика / Р. І. Олексенко, Р. О. Буркацкий // Соціально-економічні аспекти розвитку економіки та управління : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. – 2013. – С. 115–116.
7. Олексенко Р. І. Особливості інноваційно-інвестиційної політики антикризового розвитку реального сектору економіки України / Олексенко Р. І., Ортіна Г. В. // Економ. вісн. Запоріз. держ. інж. акад. – 2018. – Вип. 5 (17). – С. 33–39.
8. Олексенко Р. Формування інноваційної політики реального сектору економіки як особливого напрямку розвитку України / Р. І. Олексенко, Г. В. Ортіна // Економіка та суспільство. – № 18. – С. 173–180.
9. Шквиря Н. О. Розвиток інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04 / Шквиря Наталя Олександрівна ; Півден. філіал нац. ун-ту біоресурсів і природокорист. України «Кримський агротехнологічний ун-т». – Сімферополь, 2009. – 22 с.
10. Шквиря Н. О. Удосконалення розробки і реалізації інноваційних проєктів / Н. О. Шквиря // Зб. наук. пр. Таврій. держ. агротехнолог. ун-ту. Сер. Екон. науки. – Мелітополь, 2010. – № 4 (12). – С. 303–309.
11. Шквиря Н. А. Состояние и перспективы развития инновационной деятельности сельскохозяйственных предприятий / Шквиря Н. А. / Бухгалтерский учет, анализ и аудит: проблемы и перспективы развития в условиях глобализации: материалы междунар. науч.-практ. конф., г. Душанбе, 30 апр. 2015 г. – Душанбе, 2015. – С. 278–281.